Ultimul capitol al cărţii urmăreşte transformarea sistemului accentologic grecesc din tonic în intensiv, şi aduce dovezi că această schimbare se petrecuse deja în sec. II—III ale erei noastre, cam în acelaşi timp, deci, ca şi în latină.

Cadrul acestei prezentări nu ne-a permis să rezumăm întreaga bogăţie de idei cuprinse în această carte. După cum îşi va fi dat, desigur, seama cititorul, cartea profesorului I.M.Tronski este una din cele mai interesante şi mai originale lucrări de lingvistică greacă apărute în ultima vreme.

C. Poghirc

GIUSEPPINO PERNICE, *Contributo ad uno studio sistematico dei preverbi in greco.* (Serie « Humanitatis Studiorum Subsidia », nr. 1), Torino, Arti Grafiche Gili, 1962, 20 p.

Aşa cum afirmă şi autorul, mica lucrare pe care o prezentăm răspunde în primul rînd unor necesităţi didactice. După cîteva consideraţii generale, care nu depăşesc cadrul teoriilor tradiţionale, prof Pernice prezintă, sub formă de articole de dicţionar, o listă a preverbelor greceşti. Pornind de la o valoare de bază, dată de etimologie, sensurile diferitelor preverbe sînt expuse « secondo un ordine logico e una classificazione didatticamente utile » (p. 3). Este de remarcat faptul că adoptarea acestor criterii de clasificare nu duce, în cele mai multe cazuri, la încălcări grave ale cronologiei. Totuşi aplicarea prea riguroasă a principiului logic îl face pe autor să reconstruiască uneori sensuri neatestate în limba greacă, dar pe care « ne-am aştepta » să le întîlnim. Astfel, la p. 18, sîntem avertizaţi că ὑπερ- ar trebui să aibă şi o valoare « di incidenza instantanea » pe care însă greaca o rezervă altor preverbe. Comparaţia cu faptele similare din latină şi, mai rar, din unele limbi moderne încheie paragraful rezervat fiecărui preverb. Corespondenţele cu latina sînt de altfel rezumate sistematic în apendicele nr. 1 al lucrării. Un al doilea apendice grupează laolaltă preverbele greceşti susceptibile de a avea aceleaşi sensuri.

Datorită atît subtilităţii analizei semantice, cît şi caracterului sistematic al expunerii, lucrarea prof. Pernice se recomandă ca o contribuţie utilă la studiul preverbelor greceşti.

Liana Lupaş

ALESSANDRO RONCONI, *Il verbo latino. Problemi di sintassi storica.* Edizione rinnovata e ampliata. Firenze, Felice le Monnier, 1959, 251 p.

În această nouă ediţie, autorul pleacă de la cîteva principii de bază, care nu pot decît să mărească valoarea lucrării. Astfel, în introducere, după ce arată caracterul limitat şi formalist al gramaticii antice — care era subordonată filozofiei şi retoricii, clasificînd mai mult decît explicînd fenomenele — şi caracterul logistic al gramaticilor din evul mediu, autorul continuă: « Empirism şi logicism sînt depăşite astăzi de constatarea că orice fapt lingvistic nu este expresia unui act logic, ci este determinat încă de un impuls al imaginaţiei şi, mai ales, de constatarea că faptul lingvistic presupune precedente în care-şi găseşte explicaţia istorică; cu alte cuvinte, de constatarea că limba îşi are propria ei devenire şi, din cînd în cînd, limba se constituie ca